

ILLUSTRATIO
TIO HE-
MISPHE-
RII AN-
TERIO-
RIS.ILLUSTRATIO TYPI URANOGRAPHICI
IN QUO COELI STELLATI CHRISTIANI HEMISPHE-
RIUM PRIUS SIVE ANTERIUS.

COELI STELLATI CHRISTIANI HEMISPHERII PRIUS SIVE ANTERIORIS GLOBI CAELIIS DIMIDIAM PARTEM, & quidem Anteriores, inter utrumque Polum Arcticum, & Antarcticum sitam ostendit, & Astra cum adjunctis Nominibus tam Veteribus quam Novis conspicienda exhibet, tribus Partibus eadem comprehendens, quarum Prima Septentrionalis usque ad Zodiacum à Polo Arctico se extendit; Altera est ipsa Zodiaci Pars Sex Signa complectens: Tertia est Pars Meridionalis sive Australis à Zodiaco usque ad Polum Antarcticum excurrentes.

PRIMA PARS, SEPTENTRIONALIS PUTA, INTER POLUM ARCTICUM, ET ZODIACUM Astra Septentrionalia complectitur, quorum hæc est Descriptio.

I. S. MICHAEL ARCHANGELVS Constellationem Primam, ipsum Polum Arcticum occupantem, & Vrsa Minoris Gentilitio Nominem signatam representat; Exercens Militia Cœlestis quippe Archidux, qui Draconem superavit, de quo Apocal. 12. Et visum est aliud Signum Caeli; & ecce Draco magnus, rufus, &c. & Draco stetit ante Mulierem, quæ erat paritura, ut cum peperisset, filium ejus devoraret. Et peperit Filium Masculum &c. Et factum est prælum magnum in Caelo: Michael & Angeli ejus prælabantur cum Dracone, & Draco pugnavat, & Angeli ejus; & non valuerunt, neque locus inventus est eorum amplius in Caelo: & projectus est Draco ille Magnus, Serpens antiquus, qui vocatur Diabolus, & Satanas, qui seducit universum Orbem &c. In hac Imagine 42. Stellæ continetur Dextra S. Michaelis est Stella Polaris, atque eadem Dei Genitricis Virginis Symbolum & Titulus, Stella scilicet Maris.

II. NAVICULA S. PETRI Constellatio est Antiquiorum illa, quæ Vrsa Major appellari solet, eamque ob causam S. Michaelis Archangelo adiungitur, quia typus est Ecclesiæ Catholice S. Michaelis Archangeli protectioni & patrocinio commissa, ac Septentrionem Verum abundantia Gratia, Genes. 41. septem trionibus seu bobus pinguibus figurata constituit. Scribit enim Varro, Triones rusticorum vocabulo boves significare, & ab his Septentriones nomen sibi addidisse multi volunt. Hoc Sidus semper Populis Septentrionalibus in conspectu commorans omni nocte serenâ in obtutu oculorum cadit, & manifestâ prodit Ecclesiæ Dei naturam & proprietatem, quæ licet perpetuis in hoc Mundo persecutionum fluctibus agitur, attamen semper obvia, semper conspicua, nunquam in idem submergitur, nunquam opprimitur. Navicula autem idem Sidus adumbrant, & Ecclesiæ Catholice Hieroglyphico alterum adiunctum est Hieroglyphicum, Naviculaque huius Piscatoris iustum & insigne auctarium, videlicet Rete seu Sagena Sanctorum Apostolorum, quæ Sermonis & Predicationis Evangelica, quæ homines, tanquam reti aliquo irretiti, ex perniciæ suâ eternâ, ad salutem eternam retrahuntur, verus typus esse videtur, & perhibetur. Toti huic Astro 51. Stellæ assignatæ sunt.

III. INNOCENTES PVERT in locum Draconis succedentes, Asterismum hunc sibi vendicant, eum iustum inaudite Victoriæ trophæum, quæ & ipsi, immanissimi Draconis fauces, puerperæ Virginis nato, Caeli terraque Domino, callidissime inhiantes, vicariâ morte suâ gloriose ludificaverunt. Imago huius Asterismi, odo parvulis pueris formati, 52. Stellæ comprehendit. Draco sanè, sive Serpens, & Anguis iuxta A. Gellium. lib. 7. cap. 1. & Valer. Maximum lib. 1. cap. 3. Iovis Genus, idemque Diaboli Symbolum & Imago: Videant igitur cui blandiantur, & (ut Germanorum est Proverbium) cereum accendant, qui Iovis nomen & fabulas nimis familiares in ore gerunt, & cum Paganis à Iove principium faciendum, resque adeo cum velâ Satanâ incipientes inconsultè satis pronunciare consueverunt. Imo Draconem, quem in Eclipsum ratione absque omni necessitate nominant, nullius nisi Damoni gratiâ hoc loco usurpari arbitror, adeo ut Vulpes Draconem cum Sole aut Luna pugnare putent, ejusque Victoriâ metuant, cum Solem aut Lunam Eclipses pari conspiciunt. Quod manifesta est impostura Damoni, tacitaque

injuriam in Solem Insistit, quin & in Creatorem omnium, Deum. cuius tam nobilem Creaturam à Dracone vinci posse vulgò Diabolus persuadet. Rectius Astrum hoc insigne S. Innocentes pueri efformant, qui, teste S. Angustino Sermone 10. de Sanctis in Appendice 72. jure dicuntur Martyrum flores, quos in medio frigore infidelitatis exortos, velut primas erumpentes Ecclesiæ gemmas, quædam persecutionis pruina decoxit.

IV. Asterismus S. STEPHANI in Posteriore Hemisphærio occurrit.

V. a. S. STYLER PONTIFEX MAXIMVS, cui ut Pastor gregis Christi, & Navicula Apostolica Gubernatori consecrata est hæc Constellatio, aliâ Bootem seu Eubulcum vel Planitri Castorem, atque à monstrofa Vise caudâ Arcturum denominatum pro signo suo habens. Stabile Sylvestrem Pontif. Max. (id quod in Ecclesiâ Catholica jam ante introducti cœperat) ut hebdomadæ dies non Gentilium Antidorem indignis nominibus, sed Feriarum appellatione, Christiani distinguenter, communiter traditur: Cuius igitur exemplo, cum & nos Stellarum Cælum, paribus Ethnicorum signis deturpatum, exhibitione Christianarum Imaginum emendare humiliter conemur, merito memoriam ejus, vice Beatorum omnium Pontificum, Stellis hoc loco proponendum delegimus. 38. Stellis constat.

V. b. FLAGELLVM CHRISTI Rubulco finitimas ab Occasu Stellæ aliquot, modico spatio, & velut manipulo comprehensas, Crines Erenices, Veneri pro marito sacrificati, Cononis Mathematicæ adulatione olim occupant. Cum igitur Vranographia hæc nostra Redemptio Humanæ mysteria, & instrumenta haud dubiè præ cunctis exposcat, licuit Stellarum hunc fascem memorie Salvatoris, ad expiandis inprimis Veneriorum lapsus, Flagris dilaniati, sub Imagine Flagelli consecrare. Cardinalis Casar Baronius in Annal. Eccles. sub Anno Christi XXXIV. de Flagellatione ejusdem tractans sic inter alia: Quæ quidem in re observatione dignum est, etiam in hoc ipso voluisse Dominum, quod ait Paulus 1. Philipp. 2. servilem formam induisse, dum permixti se flagellis cadis, servorum enim id fuisse; Liberorum autem virgis ac fustibus affici, Antiqui Romanorum Iurisculti tradiderunt: Paulus in lib. 4. §. 1. ff. de incend. ruinâ &c. Vlpianus in l. leviss. de Accus. Mæcer in l. in Servorum, & Callistratus in l. Capitulum S. 2. ff. de Panis. F. Ludovicus Granatensis in Exercitiis: Quis quæso cogitasset unquam, humeros Dei flagellis fore lacerandos? Propheeta Psal. 90. dicit: Domine, altissimum posuisti refugium tuum; non accedet ad te malum, & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo. Quæ res alienior est, remotior ab altitudine, & gloria Dei, quam humilitas & indignitas flagellorum? Hac Pena propria est servorum, & furum, qui nec civium quidem Romanorum ullus fuit subiectus. Habet autem hic Asterismus Flagello Christi notatus 14. Stellæ.

VI. CORONA CHRISTI SPINEA eo loco cernitur, in quo aliâ locata est Corona Gnosa, sive Septentrionalis, quæ & Ariadne dicitur, à marito ejus Baccho in Cælum translata, ut Poetarum fabulæ perhibent. Ex 17. stellis constituta est.

VII. VII. TRES REGES sive S. TRIUM REGEM CONSTELLATIO hic Asterismus est qui in aliis Globis Hercules, sive Engonast dicitur, & à S. Tribus Regibus, illuminatum Gentium primordiis, conjunctim exhibetur. Gentilium superstitiosos errores, omni & leone & hydrâ immaniores, monstroque quovis horribiliores, hi primi profligantur, digni Ingeniculi, qui Astris inserantur, non autem Hercules, aut magister ejus Atlas, aut similia monstra, quæ Ethnicorum somnia suggesterunt. Constellatio tota 57. Stellis absolvitur.

VIII. IX. X. XI. XII. Hi Asterismi in Hemisphærio Posteriore, sive Sequente Typo Vranographico exhibentur.

XIII. XIV. S. BENEDICTVS CPM SPI. XIII. XIV. NIS EIVSDEM, sibi loco cedere jubet Ophiuchum sive Serpentarium cum Serpente suo, qui Anguinenens etiam nuncupatus, inseparabilis est à suo monstro, nec remanet eo minus in duas Constellationes divisus. Scire non licet, Serpen-

Serpentis, an Viri victoriæ luctatores hos Caelo Stellato intulerit; an spurium Apollinis Esculapium, nunc virum, mox draconem, Ophiuchus hic Gentilibus revera designaverit. Hoc certum est Draconi Infernali hoc loco denuo litatum esse, cui acceptum ferat oportet Tellus, quod Spinas & tribulos germinet. At en, ejus gratiâ spinæ in Cælum quoque transplantandæ veniunt, benedictæ tamen; Suasit enim res præsens, S. Benedictum, Monachorum Patriarcham, Confessorumque decus, unum instar omnium, duplici hæc Constellatione celebrare: Horum enim Vita quid aliud est, quam lucta continua cum Antiquo Serpente, quem Sanctus hic, & Esculapio adversus venena longè instructior, unâ inter alias victoriâ, vepribus nimirum, & spinis, tam præclarè triumphavit? neque verò sentes hi, postquam Spinea Christi Corona præcessit, stellis illo modo dedecori esse possunt. Huius Constellationis 40. Stellæ numerantur.

SECUNDA PARS CORONAM S. APOSTOLORUM in Zodiaci locum reponens, est ejusdem dimidia portio, & sex Signa comprehendit, quæ sunt S. Iacobus Major, aliâs Gemini: S. Iohannes, aliâs Cancer: S. Thomas, aliâs Leo: S. Iacobus Minor, aliâs Virgo: S. Philippus, aliâs Libra: S. Bartholomæus, aliâs Scorpio. Eorum autem Descriptio ex Schillero talis est.

XIV. S. IACOBUS MAIOR APOSTOLVS Circulo, seu Signifero Apostolico Signum, atque Geminorum vices obiens, in Drexeliano Zodiaco Promptitudinem ad Astartem docet, quam scilicet primus ex Apostolis passus est, neque Calicem illum amarum olim, propinante Christo, cunctabundus acceptavit. Signum hoc 30. Stellæ exhibet, & baculum pro Characterem habet.

XXV. S. IOHANNES APOSTOLVS ET ANGELISTA, S. Iacobi Frater, summè dilectus Deo, & revelationibus secretorum Altissimi præ reliquis clarus, quantum inter Apostolici Signiferi Signa locum obtinet, atque Cancer, quem Antiquus Zodiacus comprehendit, vicem supplet. Huic Signo, in quo altissimi Solis aditus patet, ex Drexeliano Signis Lux Interna, quadare videtur, collecto ex 43. Stellis, inter quas duæ sunt, in Globo Vulgari, dorso Canceri insidentes, quas Petrus Sileti Afinos esse credidit, adiunctum habentes Praefigium. Hem stupendam Veterum, Græcorum cumprius, Sapientiam, quæ non secleratos tantum, sed & abjectos adeo sibi Deos finxit, qui Afinos servatores agnoscerent, atque tam celebri loco inter Astra collocarent!

Character Signi Iohannis est Calix.

XXVI. S. THOMAS APOSTOLVS in Signifero Apostolici Serie quinto loco collocatus, Leonem in Zodiaco Vulgari respondet, ac in Zodiaco Drexelii Mystico Deificationem Præteritorum Peccatorum indicat. Huc pertinet Leonis Tribus Indæ, per gloriosissimum resurrectionem à mortuis, de Leone Infernali reportata victoriâ, cuius certitudinem non aq̃ue omnium reliquorum Apostolorum Fidelitas, atque ipsa S. Thomæ Incredulitas firmavit. S. Gregor. homil. 26. in Evangel. Signi huius constructio nem 43. Stelle absolvunt. Character est Hasta.

XXVII. S. IACOBUS MINOR APOSTOLVS Sexto loco sequens in Signifero Apostolici Ordine Virginis Sidus, & in Mystico Drexelii Signifero, Dilectionem Inimicorum, representans, vitam Virginem Sanctissimam vixit, eamque fufis pro interfectores suis ad Deum precibus placidissimè clausit. Asterismum 50. Stellæ formant; Characterem dat Fustis Fullonius.

XXVIII. S. PHILIPPVS APOSTOLVS septimus in Circulo Apostolico Asterismus septimam capit Zodiaci partem; Libra à Petribus adscriptam, commonstratque simul ex Indicis æternæ Salutis in Drexeliano Circulo Eleemosynam cum benigno affectu, cuius specimen præcedit Magistro tum dedit, cum Christi quinque panibus, totidem millia hominum, miserico corde saturavit. Iohann. 6. In Asterismo hoc 14. Stellæ numerantur: Character verò est Crux Parvula.

XXIX. S. BARTHOLOMEVS APOSTOLVS, Octavum Coronam Apostolicam Signum, in eâ sedet Vulgaris Zodiaci parte, quæ Scorpii sedes est. In eo elucere potest, ob infraactam in exquisitissimo Martyrio patientiam illa Salvatoris Tessera: Tribulatio perpetua cum patientiâ. Sidus hoc 37. Stellæ exhibet, & notam Characteristicam ostendit Cultrum.

TERTIA PARS HUIUS TYPI URANOGRAPHICI, MERIDIONALIS NIMIRUM, INTER ZODIACUM & POLUM ANTARCTICUM Asterismos Meridionales huius Hemisphærii Anterioris conspiciendos offert, & ex Schillero sequente Descriptione illustrat.

XXXIX. AGNVS PASCUALIS, Veteris Testamenti, prædulce Symbolum Agni Dei, Filii David, Filii nutriticii Ioseph, in quem Canis Minor Vulgaris Globi mutatus est, Astrum hoc Christianum 11. Stellis cingitur.

XLI. IORDANIS fluvius Colubrum seu Hydram, XI. Iordam quam Infernalis Corvus, Gentilium coecitate, jam tertium stellatis Celsibus palam ingessit, spatio suo fluxu submergit, & 51. Stellarum congerie figuram suam construit. Ex peritioribus nonnullis, per Hydram speciem, Invidiam significari tradunt, ideoque nullo alio monstro dominando Hercule magis laborasse: Ea verò palustris fingitur, & è fœdido coeno pullulare, quod non nisi in abjecto, vilique coeno reperitur.

XLII. XLIII. S. ARCA FOEDERIS, sive XLII. TESTIMONII in Crateris & Corvi locum veniens, Populo Israelitico, per medium fluvium paravit, & monstravit sicum aditum, eaque occasione Iordanis hic commodè jungitur, & 18. Stellæ Asterismo suo comprehendit.

XLIV. ABRAHAMVS & ISAACVS S. P. A. TRIARCHÆ in Caeli Stellati sede eâ commemorantur, in quâ Centaurus, secundum Ethnicam Caeli dispositionem, collocatus est. Abrahami Asterismus ex 38. & Isaac ex 21. Stellis compositus est. Peculiaris hic Constellatio à recentioribus exhibetur, sub Hispanico nomine El Cruero, & à Ptolemæo Pedes Centauri nuncupata. Iosephus Aelst. cap. 5. de Novi Mundi Caelo: Verum est, inquit, quod Cruero ibi pulchri & admirabilis aspectus est. Cruero autem appello 4. nobiles Stellæ, quæ invicem Crucis formam habent, magnâ æqualitate & proportionem sic collocata: Ignari credunt, quod Cruero sit Polus Meridies, sive Austrinus, quoniam vident, Nautæ Elevationem, & situm Poli à Cruero sumere, quem admodum versus Boream sit. Verum decipiuntur. Ratio autem, ob quam Nautæ hoc faciunt, est, quod ista in parte nulla Fixa est, quæ monstrat in Polum, ut Stella Septentrionalis Polaris: Fude sumunt Altitudinem Poli à Stella, quæ est in pede seu infimâ parte Cruero, quæ distat à vero & fixo Polo 30. gradus, sicuti stella Polaris Boreâ à Polo distat tres gradus & paulo plus &c.

XLV. S. ISRAEL, sive IACOBUS PATR. XLV. S. I. ARCHA felicissimus Ovium pastor, atque à Deo mirificè exaltatus, Lupi seu Fera Constellationem antiquam, in Caelo Christiano sua Constellatione tollit, & 30. Stellis suam imaginem depingit. Lycopolitana Thebaidos in Agypto civitas, hieroglyphicum Lupi formâ Apollini dedicata, eique in Lupi specie sacra faciebat, tantoque apud eos cives cultu habitus est, ut cum Lupum tanquam Deum venerarentur, soli ex Agyptiis ovibus vesterentur. Huncce Lupum, sive Deum Beldialem, sive Christianarum Ovium Hostem Infernalem intelligas, Satanam puta, non immerito Patriarcha Iacob, Ovium pastor, summi Animarum Pastoris Christi typus, è Caelo Christiano propellit.

XLVI. ALTARE THYMAMATIS, Constellationem suam 15. Stellarum pro Ara sive Thyrubulo Ethnicæ in Cælum Stellarum intulit. Aram solam rectè se Caelo locare Gentiles credere poterunt, licet revera Demonibus eam sacraverint: Errorem ipsorum Altare Thymamatis emendat. Oraculum Delphicum, aliaque paulo antè Christum natum siluerunt, teste Ciceron. lib. 2. de Divin. & Arnobio lib. 3. contra gentes. Augustus etiam, ut scribit Nicophorus lib. 1. cap. 17. & Suidas in Augusto Oraculum Pythii Apollinis, hecatombe sacrificio oblato, interrogans, quisnam post cum Romanum sit administraturus Imperium? nullum ab eo accepit responsum: Cumque alterum adiceret Sacrificium, denuo rogans, Cur Oraculum conticisset, tum hunc in modum ipsi respondit:

Me Puer Hebraeus, Divos Deus ipse gubernans, Cedere Sede iubet, trijumeque redire sub Orcum; Aris ergo dehinc tacitus discedito nostris.

LII. TAV SIGNVM MYSTICVM in Caelo III. Tau Stellato Christiano, tanquam salutare signum, & Character, ac perelegans Gloriosa Crucis Christi Figura, Delta, sive Triangulum Veteris Caeli stellati, & quidem Australem representat, atque septem stellis Imaginem suam effigulam in conspectu ponit.

LII. EVA MATER CUNCTOVM VIVENTIVM. LII. Eva Mater Apis incl. TIVM